

Használjunk DVD-RAM-ot!

Valószínűleg egyelőre csak a drágább notebookokat vásárlóknak tűnhetett fel, hogy leáldozott a flopi időszak. Nincs már floppyegység az új gyártmányú készülékekben. CD-újrairót szerelnek beléjük. Hírek szerint tavaly augusztustól már nem is gyártanak sehol ilyen meghajtót.

Régóta morogtunk a lassú, megbízhatatlan (ámde az utóbbi években szinte filléres áron vásárolható) háttértár miatt. Tényleg lassabban olvasható és írható volt elődjénél, ami 5,25 colos átmérőjű, de 200 ezer bájtal kisebb tárolóképességű, puha tokja mellett önmagában is tényleg felettébb hajlékony lemezt kezelt. (Masszívására jellemzésül: éppen hajlékonysága miatt jól bírta a „gyűródést”).

Egy alkalommal, amikor nagy csinnadratta, hírverés közepette úthengerrel préselték szét a begyűjtött illegális szoftverekkel teli adathordozókat a Hősök terén (kislemezt-nagylemezt, akkor még ritkaságnak számító CD-ROM-ot), az akció után a gyerekek összekapkodták az épek látszókat. Ezek a rugalmas floppyk ilyen súlyos trauma után is feltűnően nagy százalékban olvashatók, vagyis használhatók maradtak...

Egyszer csak, miközben a két kis kapacitású kivehető háttértároló uralta a PC-piacot, megjelent a zip-drive a maga zip-lemezével, amin már kezdetben is 100 MB-nyi anyagot lehetett tárolni. Méretben alig voltak nagyobbak (mármint a kezelőegység és a tokos lemez) mint a kis floppyk. Mégsem terjedtek el, s áruk hosszú ideje (máig) tartotta magát. Tíz-tizenöt éven át küszködtünk az állományzsugorítás kényszerével – minden bizonnyal a rossz marketing vagy egyszerűen a számítógépes lobbija miatt. (Igaz, ez meg jót tett a szoftverfejlesztésnek).

Ez a nagy ugrás az 1,4 megabájtról a 650–800 megabájtra (újrairható CD) az árak alapján egy

ennél is nagyobbra kínál esélyt, ha magunk figyelünk rá, s nem a piaci erőszakra bízunk magunkat.

A DVD-RAM-meghajtók 1998 júniusában jelentek meg, borsos, 200–300 ezer forint közötti áron. A hozzájuk vásárolható egy- vagy kétoldalas RAM-lemezek 8–10 ezer forintba kerültek, azóta jelentősen csökkent az árak.

A DVD-RAM úgy viselkedik, mint a winchester. Tárolóképessége 4,7 GB, de a merevlemezéhez hasonlóan végezhető formázása után némi veszteség keletkezik, az ezután maradó tárolóhely kb. 4,25 GB. (Bizonnyal a pozicionáló bejegyzések miatt adódik e csökkenés). Ezt követően azonban bármelyik fájlkezelővel (Windows Intéző, TotalCommander) egyszerű ráhúzással is végezhető állományírás, ugyanolyan egyszerű az átnevezés, törlés, áthelyezés, mint a winchesteren. Egy dologban nincs egyezés: nem lehet rajta töredezettségmentesítést végezni. A Panasonic saját termékéről azt állítja, százezerszer is írható, más gyártók kb. ezerszeres írási lehetőséget kínálnak. A várható élettartamot 30 évre becsülik. Érdeemes megjegyezni, hogy egyedül a Panasonic gyárt doboz nélküli, számítógépes íróba is rakható DVD-RAM-ot. Igaz, a tokosból is kivehető a lemez, de ez felesleges „macera”, és még felárat is fizetünk rá. A type 2-est kell a boltokban keresni.

Egy adatsor a DVD-RAM mellett: kipróbált adatok szerint 72 óra 16 perc 33 másodpernyi hanganyag fér el rajta 14,1 MB szabad helyet hagyva. Ez 1752 zeneszámot (fájlt) jelent a „próbadarabon”, összesen 77 CD tartalmát! Igaz: a CD zeneanyagát előtte a standard 128 kb/s minőségben MP3-má konvertáltuk.

Ami az árakat illeti: a még kapható floppy ára 75–100 Ft/db, az újrairható CD-é: 400–500, a Panasonic DVD-RAM-é (forrás: www.panasonic-online.hu): 1700 Ft.

Hát nem megéri? Tároljunk, archiváljunk DVD-RAM-on! (Fejős László)